

Wtorek, 7 września 2010 r.

Zwiększanie potencjału zatrudnienia w nowych zrównoważonych sektorach gospodarki

P7_TA(2010)0299

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2010 r. w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy (2010/2010(INI))

(2011/C 308 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Uwzględnianie kwestii zrównoważonego rozwoju w polityce UE w różnych dziedzinach: Przegląd strategii Unii Europejskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju – rok 2009” (COM(2009)0400),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich pt. „Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga” (COM(2010)0193),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2010/31/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽³⁾,
- uwzględniając białą księgę Komisji zatytułowaną „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania” (COM(2009)0147) i rezolucję na ten temat z dnia 6 maja 2010 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Ekologiczny transport” (COM(2008)0433),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia na rzecz wdrożenia internalizacji kosztów zewnętrznych” (COM(2008)0435),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 10-11 grudnia 2009 r., w szczególności pkt 21-24,
- uwzględniając sprawozdanie prezydencji z przeglądu strategii UE na rzecz zrównoważonego rozwoju za rok 2009 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0154.

⁽⁵⁾ Dokument Rady 16818/09, 1.12.2009.

Wtorek, 7 września 2010 r.

- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz protokół z Kioto do tej konwencji,
- uwzględniając dokument IPPC z 2007 r. zatytułowany „Zmiany klimatu 2007: sprawozdanie podsumowujące, wkład grup roboczych I, II i III w czwarte sprawozdanie oceniające Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu”,
- uwzględniając przeglądowy raport Sterna na temat ekonomiki zmian klimatu z 2006 r.,
- uwzględniając inicjatywę UNEP, MOP, IOE i ITUC w zakresie ekologicznych miejsc pracy z 2008 r. zatytułowaną „Ekologiczne miejsca pracy: w kierunku godnej pracy w zrównoważonym, niskoemisyjnym świecie”,
- uwzględniając notatkę wyjaśniającą MOP zatytułowaną „Globalne wyzwania dla zrównoważonego rozwoju: strategie na rzecz ekologicznych miejsc pracy”, przedłożoną na konferencji ministrów pracy grupy G8, która odbyła się w Niigata (Japonia) w dniach 11–13 maja 2008 r.,
- uwzględniając deklarację OECD na temat ekologicznego rozwoju, przyjętą na posiedzeniu Rady na szczeblu ministerialnym, które odbyło się w dniu 25 czerwca 2009 r., a także realizowaną strategię na rzecz ekologicznego rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie Greenpeace i Europejskiej Rady ds. Odnawialnych Źródeł Energii (EREC) z 2009 r. zatytułowane „Praca na rzecz klimatu: odnawialna energia i rewolucja w zakresie ekologicznych miejsc pracy”,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych (ETUC) i Agencji Rozwoju Społecznego (SDA) z 2007 r. zatytułowane „Zmiany klimatu i zatrudnienie: wpływ zmian klimatu i środków w zakresie redukcji emisji CO₂ na zatrudnienie w UE-25 do 2030 r.”,
- uwzględniając nr 156 periodyku ekonomicznego uniwersytetów z Zagłębia Ruhry (Ruhr Economic Papers 156) zatytułowany: „Economic impacts from the Promotion of Renewable Energy Technologies, The German Experience” („Skutki gospodarcze promocji technologii energii odnawialnej – niemieckie doświadczenie”),
- uwzględniając publikację CEPOS (Duńskiego Centrum Studiów Politycznych) pt. „Energia wiatrowa – przypadek Danii”,
- uwzględniając publikację Uniwersytetu Króla Juana Carlosa na temat badań skutków pomocy publicznej udzielanej odnawialnym źródłom energii dla zatrudnienia („Study of the effects on employment of public aid to renewable energy sources”),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 grudnia 2007 r. w sprawie zamówień przedkomercyjnych (COM(2007)0799),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Zatrudnienie w Europie w 2009 r.”, w szczególności rozdział 3: Zmiany klimatu i sytuacja na rynku pracy,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejski plan naprawy gospodarczej” (COM(2008)0800) i rezolucję na ten temat z dnia 11 marca 2009 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Realizacja europejskiego planu naprawy” (COM(2009)0114),
- uwzględniając wspólną analizę europejskich partnerów społecznych z dnia 18 października 2007 r. zatytułowaną „Główne wyzwania dla europejskich rynków pracy”,

(1) Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0123.

Wtorek, 7 września 2010 r.

- uwzględniając ramy działania na rzecz rozwijania kompetencji i kwalifikacji przez całe życie opracowane przez europejskich partnerów społecznych w 2002 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy - Przewidywanie wymogów rynku pracy i potrzeb w zakresie umiejętności oraz ich wzajemne dopasowywanie” (COM(2008)0868) oraz sprawozdanie grupy ekspertów pt.: „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy: obecne działanie” z lutego 2010 r.,
 - uwzględniając analizę Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP) z 2009 r. zatytułowaną „Przyszłe zapotrzebowanie na umiejętności dla ekologicznej gospodarki”,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rozwoju Regionalnego oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0234/2010),
- A. mając na uwadze, że na posiedzeniu Rady Europejskiej w 2009 r. potwierdzono, że zrównoważony rozwój stanowi zasadniczy cel Traktatu z Lizbony; mając na uwadze, że kluczowe elementy strategii UE w zakresie zrównoważonego rozwoju obejmują zintegrowane rozpatrywanie kwestii gospodarczych, społecznych i środowiskowych, zintensyfikowanie dialogu społecznego, wzmocnienie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw oraz zasadę ostrożności i zasadę „zanieczyszczający płaci”,
- B. mając na uwadze, że w strategii EUROPA 2020 położono nacisk na wspieranie gospodarki społecznej, efektywnie korzystającej z zasobów, przyjaznej środowisku i konkurencyjnej,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z porozumieniem kopenhaskim do 2050 r. kraje uprzemysłowione muszą ograniczyć emisje dwutlenku węgla o 80–90 % w porównaniu z 1990 r.,
- D. mając na uwadze, że zmiany klimatu w Europie oddziałują w różny sposób na poszczególne regiony; mając na uwadze, że według przeprowadzonego przez Komisję badania ⁽¹⁾ regiony południowej i wschodniej Europy, w której mieszka ponad jedna trzecia ludności Unii Europejskiej, są szczególnie narażone na skutki zmian klimatu, że najsłabsze grupy ludności są najbardziej narażone na te zmiany, oraz w związku z tym mogą się pogłębić nierówności regionalne i społeczne,
- E. mając na uwadze, że przejście na bardziej zrównoważoną gospodarkę będzie miało różny pozytywny wpływ na różne sektory, a mianowicie że miejsca pracy będą tworzone, zastępowane lub częściowo likwidowane; mając na uwadze, że wszystkie miejsca pracy powinny zostać dostosowane do zrównoważonych metod produkcji i pracy, efektywnie wykorzystujących zasoby, w związku z czym największa potrzeba zmian dotyczy istniejących stosunków pracy, przy czym pożądane są elastyczne stosunki pracy,
- F. mając na uwadze, że liczby figuruje w zielonej księdze w sprawie zmian demograficznych (COM(2005)0094) pokazują, że w latach 2005-2030 liczba osób czynnych zawodowo spadnie w UE o 20,8 mln (6,8 %) oraz mając na uwadze, że liczba osób w wieku ponad 60 lat wzrasta obecnie dwukrotnie szybciej niż przed rokiem 2007 – o około dwa miliony ludzi każdego roku w porównaniu z wcześniejszym wzrostem o milion osób,
- G. mając na uwadze, że zmiana ta może ustabilizować zatrudnienie i zwiększyć liczbę miejsc pracy, przynosząc znaczne efekty uboczne; mając na uwadze, że tam, gdzie stworzono stabilne warunki ramowe, można odnotować ciągły wzrost bezpieczeństwa zatrudnienia, ustabilizowany wzrostem wywozu,

⁽¹⁾ Dokument roboczy służb Komisji pt. „Regiony 2020 – ocena przyszłych wyzwań dla regionów UE” (listopad 2008 r.) dostępny na stronie:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/working/regions2020/pdf/regions2020_en.pdf.

Wtorek, 7 września 2010 r.

- H. mając na uwadze, że jeżeli europejskim naukowcom i przedsiębiorstwom nie uda się przełożyć wyników prowadzonych badań na produkty komercyjne, nie doświadczymy niezbędnego wzrostu gospodarczego i wynikających z niego korzyści w dziedzinie zatrudnienia w gospodarce opartej na innowacji; mając na uwadze, że zestawienie dotyczące europejskiej innowacyjności opracowane przez Komisję pokazuje, że istnieje przepaść innowacyjna w stosunku do USA, wynosząca 30 %, oraz w stosunku do Japonii (40 %),
- I. mając na uwadze, że w niektórych nowych sektorach nie istnieją jeszcze struktury dialogu społecznego; mając na uwadze, że w nowych sektorach zdarza się, że nie istnieją układy zbiorowe albo istniejące układy zbiorowe nie są stosowane, ani też nie istnieją kodeksy branżowe; mając na uwadze, że na wszystkie sektory wywierana jest presja, aby zwiększały konkurencyjność; mając na uwadze, że w regionach o wysokim bezrobociu nacisk na akceptowanie słabych warunków pracy jest duży,
- J. mając na uwadze, że w ostatnich dwóch dekadach można zaobserwować coraz częściej brak długoterminowej pewności zatrudnienia na rynku pracy UE, szczególnie w przypadku ludzi młodych, u których występuje rosnąca tendencja do podejmowania zatrudnienia na podstawie umów krótkoterminowych, oferujących gorsze warunki pracy; mając na uwadze, że nowych miejsc pracy stworzonych w tych okolicznościach nie można uznać za trwałe; mając na uwadze, że tymi brakami strukturalnymi należy zająć się w kontekście dążenia do rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy,
- K. mając na uwadze, że przejście w kierunku nowej zrównoważonej gospodarki nie powinno posłużyć za pretekst do wykluczenia najbardziej narażonych i najsłabiej wykwalifikowanych pracowników z rynku pracy; mając na uwadze, że w związku z tym istnieje potrzeba uniknięcia efektu „spijania śmietanki”, którego pierwszymi ofiarami będą najsłabiej wykwalifikowani pracownicy,
- L. mając na uwadze, że równouprawnienie płci zostało zapisane jako cel w Traktacie z Lizbony i jako jeden z milenijnych celów rozwoju; mając na uwadze, że kobiety są niedostatecznie reprezentowane w różnych sektorach, dlatego nie odnoszą w równym stopniu korzyści ze wzrostu zatrudnienia związanego z nową zrównoważoną gospodarką,
- M. mając na uwadze, że nowa gospodarka będzie kształtowała się w starzejącym się społeczeństwie przy malejącej liczbie pracowników powodując, że niezbędne będzie zachęcanie większej liczby kobiet do pracy zarobkowej poprzez dostosowanie organizacji pracy i przygotowanie pracodawców wszystkich sektorów na bardziej zróżnicowaną siłę roboczą,
- N. mając na uwadze, że zgodnie z ostatnimi badaniami obecność kobiet na wszystkich poziomach odpowiedzialności stanowi wartość dodaną dla przedsiębiorstw, zwłaszcza w odniesieniu do ich wyników gospodarczych,
- O. mając na uwadze, że kobiety otrzymują większość dyplomów uniwersyteckich w Unii Europejskiej i że stanowią większość studentów na wydziałach handlu, zarządzania i prawa, lecz nadal pozostają w mniejszości na stanowiskach decyzyjnych w przedsiębiorstwach i administracji publicznej,
- P. mając na uwadze, że z powodu obecnych w systemie kształcenia i społeczeństwie stereotypów dotyczących płci obecność kobiet jest ograniczona w dziedzinach niesłusznie uznawanych za męskie, takich jak informatyka, inżynieria, fizyka i zawody techniczne, jak np. mechanika i murarstwo,
- Q. mając na uwadze wzrost bezrobocia wśród starszych wiekiem pracowników, którzy stawiają czoła szczególnie dotkliwemu problemowi społecznego wykluczenia po 55 roku życia, i pomimo postępu dokonanego w minionym dziesięcioleciu jedynie niewiele powyżej jednej trzeciej kobiet między 55 a 64 rokiem życia miało pracę w 2008 r., zaś 55 % mężczyzn w tym wieku – pracowało,

Strategia w zakresie miejsc pracy na rzecz nowej zrównoważonej gospodarki

1. uważa, że zrównoważony rozwój oparty jest na długoterminowej wizji, według której wzrost gospodarczy, spójność społeczna i ochrona środowiska idą w parze i wzajemnie się wspierają; podkreśla potencjał tworzenia ekologicznych miejsc pracy w zrównoważonej gospodarce;

Wtorek, 7 września 2010 r.

2. uważa, że pokryzysowa gospodarka stanowi znakomitą okazję do trwałego wzrostu opartego na sprawiedliwości społecznej i efektywności ekologicznej; zauważa, że przemiana zanieczyszczających gospodarek europejskich w gospodarki ekologicznie efektywne doprowadzi do głębokich przemian w dziedzinie produkcji, dystrybucji i konsumpcji, co powinno być wykorzystane jako okazja do przejścia w kierunku rzeczywistego zrównoważonego rozwoju bez zagrażania dobrobytowi i miejscom pracy; uważa, że przejście na gospodarkę opartą na źródłach energii niepowodujących zanieczyszczeń, powinno być postrzegane jako możliwość inwestycji w zrównoważony rozwój, a nie tylko jako obciążenie publicznego i prywatnego budżetu;
3. podkreśla znaczenie, jakie środki na rzecz rozwoju i zatrudnienia mają dla obszarów wiejskich w zakresie przeciwdziałania wyludnianiu tych obszarów;
4. zwraca uwagę, że istnieje potrzeba, aby produkcja dóbr i usług była bardziej zrównoważona; stwierdza, że inwestycje w nową zrównoważoną gospodarkę oznaczają duży potencjał wzrostu dla rynku pracy i nowe możliwości dochodów; zwraca uwagę, że za pozytywnym bilansem kryją się straty w niektórych sektorach i dlatego należy promować szkolenie zawodowe i przekwalifikowanie;
5. jest zdania, że obecny globalny kryzys gospodarczy i społeczny, który spowodował spowolnienie zmian dotyczących profilu zużycia energii i redukcji emisji dwutlenku węgla, nie powinien powstrzymywać państw członkowskich od przejścia na konkurencyjną, bardziej zrównoważoną gospodarkę niskoemisyjną efektywnie wykorzystującą zasoby, skoro obranie takiego kierunku uczyni te państwa bardziej odpornymi, mniej zależnymi od coraz droższego przywozu i bardziej konkurencyjnymi;
6. uważa, że należy uczynić więcej w celu internalizacji kosztów zewnętrznych; wzywa Komisję do stosowania istniejących narzędzi politycznych - lub rozwoju nowych narzędzi jeżeli zachodzi taka potrzeba - w celu ustalenia kosztów oraz odzwierciedlenia wyników przyszłej polityki;
7. uważa, że nowa zrównoważona gospodarka Unii Europejskiej musi zapewniać zrównoważony rozwój gospodarczy i społeczny; wzywa do realizacji ambitnej, zrównoważonej polityki przemysłowej, z naciskiem na wydajność zasobów; podkreśla, że ekologiczna gospodarka powinna dawać perspektywę opłacalnego zatrudnienia na dobrych warunkach, koncentrując się na ochronie środowiska naturalnego;
8. jest głęboko przekonany, że oparta na gospodarce rynkowej polityka ochrony środowiska może stać się siłą napędową rozwoju i zatrudnienia we wszystkich gałęziach gospodarki i podkreśla, że przewidywalne i przyjazne inwestycjom warunki ramowe stanowią podstawę, dzięki której innowacyjne przedsiębiorstwa będą mogły optymalnie wykorzystać te szanse z korzyścią dla środowiska i pracowników;
9. wzywa przemysł do udziału w ekoinnowacjach, jako że przedsiębiorcy mają do odegrania bardzo ważną rolę w szerszym rozpowszechnianiu tych innowacji; zauważa w związku z tym, że informowanie przedsiębiorców poprzez przedstawianie nowych możliwości biznesowych będzie mieć kluczowe znaczenie dla powodzenia strategii mającej na celu rozwój gospodarki efektywnie wykorzystującej zasoby oraz zrównoważonych gałęzi przemysłu;
10. wspiera projekt przewodni Komisji w inicjatywie EUROPA 2020, zakładający natychmiastowe przejście w kierunku zrównoważonej gospodarki, ograniczenie uzależnienia wzrostu gospodarczego od wykorzystania zasobów i energii, redukcję emisji szkodliwych dla klimatu, a co za tym idzie zapobieganie globalnemu ociepleniu; z zadowoleniem przyjmuje zamiar ukierunkowania prawnych warunków ramowych, rynkowych środków motywujących, subsydiów i udzielania zamówień publicznych na ten cel; ubolewa jednak, że w strategii UE 2020 Komisja nie skorzystała z okazji, aby zająć się kwestią potencjału zrównoważonej gospodarki w zakresie rynku pracy;
11. odnotowuje, że aby osiągnąć cele strategii UE 2020 w zakresie zatrudnienia, wykorzystać potencjał nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy oraz poprawić trwałość produkcji dóbr i usług, trzeba zwiększyć wydajność energetyczną mieszkań i budynków, zwiększyć udział energii ze źródeł odnawialnych, dokonać ulepszeń w zakresie technologii przyjaznych środowisku naturalnemu, zrównoważonego rozwoju w obszarze transportu i mobilności, zrównoważonego rozwoju rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa oraz doradztwa za pośrednictwem usług środowiskowych, jak również recyklingu, procesów produkcyjnych o niskim wykorzystaniu surowców i zamkniętych cykli materiałowych; zwraca uwagę, że sektor usług i sektor gospodarki społecznej również mają duży potencjał w zakresie zatrudnienia ekologicznego;

Wtorek, 7 września 2010 r.

12. podkreśla znaczenie sektora publicznego – ze względu na tworzenie wzorców, przyjęcie norm progresywnego zdobywania doświadczenia i dostarczanie zachęt i udzielanie informacji – przede wszystkim w dziedzinach takich jak energia, tworzenie infrastruktury i wyposażenia, transport i komunikacja, i dla tworzenia miejsc pracy, które dają stosowne uprawnienia; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o promowanie, zwłaszcza w zamówieniach przedkomercyjnych, włączania standardów ekologicznych i społecznych, jak również klauzul czynnika lokalnego (lokalnej produkcji) oraz przedsiębiorstw operujących w zrównoważonym, solidarnym środowisku gospodarczym, zwłaszcza MŚP;
13. wzywa państwa członkowskie do wymiany doświadczenia i najlepszych praktyk w dziedzinie możliwości zatrudnienia przy prowadzeniu działań związanych z gospodarczym, społecznym i środowiskowym wpływem zmiany klimatu;
14. jest przekonany, że ekologiczne i trwałe miejsca pracy nie mogą być jedynie dodatkiem, lecz cała gospodarka i ogół społeczeństwa muszą być ukierunkowane na zrównoważony rozwój; jest świadomy faktu, że nie istnieje odrębna gałąź gospodarki o nazwie „ochrona środowiska” lub „przemysł środowiskowy”, ponieważ ochrona środowiska dotyczy wielu klasycznych branż, takich jak przemysł wytwórczy, budownictwo lub usługi; z tego względu wzywa do przejścia definicji MOP jako definicji roboczej, zgodnie z którą ekologiczne i trwałe miejsca pracy to wszystkie miejsca pracy, które wspierają zrównoważony rozwój; zwraca uwagę, że definicja ta obejmuje z jednej strony miejsca pracy, które bezpośrednio ograniczają zużycie energii i surowców, chronią ekosystemy i różnorodność biologiczną oraz minimalizują wytwarzanie odpadów i zanieczyszczenie powietrza, a z drugiej strony wszystkie miejsca pracy, które zmniejszają ślad ekologiczny; uznaje, że z powodu relatywnego charakteru tej definicji nie jest możliwe jednoznaczne określenie potencjału w zakresie miejsc pracy;
15. jest zdania, że należy przeprowadzić znacznie więcej badań, by zmierzyć wpływ polityki z zakresu ochrony środowiska i zmian klimatycznych na tworzenie zatrudnienia netto; wzywa Komisję do uczynienia tej dziedziny priorytetem ósmego programu ramowego;
16. podkreśla, że wszystkie miejsca pracy muszą wspierać zrównoważony rozwój, a metody produkcji i pracy muszą być organizowane w sposób tak efektywny surowcowo, materiałowo i energetycznie, jak to możliwe; podkreśla, że podejście to powinno obowiązywać dla całego łańcucha dostaw i nie ma sensu czynić rozróżnienia między dobrymi i złymi sektorami przemysłu, gdyż wszystkie one mogą stać się bardziej zrównoważone;
17. uznaje, że bardzo ważne jest, aby nowe ramy wspólnotowe dysponowały dostatecznym budżetem, by wspierać badania publiczne i udostępniać wyniki badań w prosty i niebiurokratyczny sposób tak, by wszystkie przedsiębiorstwa, w tym mikroprzedsiębiorstwa i MŚP, mogły wprowadzać zmiany w zakresie efektywności energetycznej, wykorzystania nowych źródeł energii, nowych procesów produkcyjnych i recyklingu oraz lepszego wykorzystania zasobów, a także tworzenia miejsc pracy zapewniających prawa pracownicze;

Optymalizacja potencjału w zakresie zatrudnienia

18. wzywa do opracowania w ramach strategii UE 2020 europejskiej strategii zatrudnienia na rzecz zrównoważonej gospodarki, mającej na celu optymalizację potencjału w zakresie miejsc pracy, przy jednoczesnym zwróceniu szczególnej uwagi na godną pracę, zdrowie i bezpieczeństwo zatrudnionych, zapotrzebowanie na umiejętności i transformację sprawiedliwą społecznie; podkreśla, że zrównoważona gospodarka musi łączyć równowagę społeczną, technologiczną, gospodarczą i ekologiczną; podkreśla, że taka zrównoważona strategia zatrudnienia powinna stanowić jeden z głównych elementów wytycznych w zakresie polityki zatrudnienia;
19. zaleca przyjęcie przez władze regionalne strategii rozwoju zgodnych z celami strategii UE 2020, w celu stworzenia nowych miejsc pracy w zrównoważonej gospodarce;
20. wzywa Komisję, by zaproponowała do 2011 r. strategię obejmującą środki o charakterze ustawodawczym i nieustawodawczym w celu zachęcania do tworzenia miejsc pracy przyjaznych środowisku, będących dla wszystkich źródłem wzrostu i dobrobytu;
21. podkreśla, że przedsiębiorstwa europejskie stały się dzięki swoim zdolnościom innowacyjnym światowymi liderami w zakresie ochrony środowiska; jest jednak zaniepokojony tym, że produkcja jest wciąż intensywnie przenoszona z UE do krajów trzecich, które posiadają niższe standardy w zakresie ochrony środowiska; wzywa Komisję i państwa członkowskie do niezwłocznej i energicznej walki z tym zjawiskiem poprzez światowe, wielostronne podejście, gwarantujące, że światowa konkurencja będzie opierać się na porównywalnych zobowiązaniach;

Wtorek, 7 września 2010 r.

22. podkreśla, że stabilne, długookresowe, ambitne ramy regulacyjne są zasadniczym warunkiem wykorzystania pełnego potencjału zatrudnienia ekologicznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustalenia standardów środowiskowych i zachęt finansowych, tworzących solidne warunki ramowe na przynajmniej 10 lat, a tym samym gwarantujące bezpieczeństwo prawne i w zakresie planowania; domaga się, aby istniejące instrumenty finansowe były wykorzystywane do wspierania zrównoważonego rozwoju oraz aby wzrost zrównoważonego charakteru działalności gospodarczej i produkcji został ujęty w perspektywie finansowej różnych funduszy, w tym funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, jako jeden z promowanych celów;

23. podkreśla w związku z tym znaczenie koncepcji zintegrowanego rozwoju obszarów miejskich i zwraca uwagę, że zrównoważona przebudowa dzielnic znajdujących się w niekorzystnej sytuacji mogłaby przy tym spełnić funkcję projektu pilotażowego; uważa, że do osiągnięcia tego konieczne jest jasne określenie politycznych warunków ramowych, do których należą dalsze wspieranie miejskiego wymiaru w funduszach strukturalnych;

24. odnotowuje potrzebę przeznaczenia środków finansowych w ramach istniejących programów na przeprowadzenie ukierunkowanych badań regionach UE znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, by określić strategiczne cele oraz rodzaj środków koniecznych do stworzenia korzystnych warunków rozwoju zrównoważonych gospodarek lokalnych, z konkretnymi celami stworzenia nowych ekologicznych miejsc pracy oraz zintegrowanych środków przyciągnięcia nowych ekologicznych przedsiębiorstw oraz wspierania już istniejących;

25. podkreśla, że celowe instrumenty na rzecz transformacji ekologicznej UE dla najmniej uprzywilejowanych regionów to jeden z najbardziej korzystnych instrumentów osiągnięcia strategicznych celów konwergencji regionalnej i spójności terytorialnej;

26. podkreśla znaczenie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dla tworzenia regionalnych klastrów poprzez powiązanie lokalnego sektora badań, innowacji i infrastruktury w zakresie nowych technologii np. odnawialnych źródeł energii i wydajności energetycznej; ponadto podkreśla, że zwłaszcza w obszarach miejskich, władze lokalne są najwłaściwsze i najlepiej przygotowane do stwarzania warunków niezbędnych do rozwoju klastrów innowacyjnych podmiotów gospodarczych; zwraca uwagę, że tworzenie takich klastrów może zdecydowanie przyspieszyć lokalny rozwój gospodarczy i spowodować tworzenie w regionach nowych miejsc pracy;

27. świadom jest faktu, że unijne, krajowe i regionalne systemy finansowania pozostają w dużej mierze niezgrane i w związku z tym podkreśla potrzebę lepszej koordynacji programów na wielu płaszczyznach, a także wzmocnienia synergii pomiędzy różnymi wspólnymi gałęziami polityki wykorzystującymi fundusze strukturalne, fundusze na rzecz rozwoju rolnictwa i wsi, ramowy program badawczy oraz program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP), co należy osiągnąć celem zbudowania zrównoważonej, wydajnej pod względem wykorzystania zasobów gospodarki; jeżeli chodzi o środki w ramach wspólnej polityki rolnej jest przekonany, że należałoby dalej rozważyć wyraźniejsze przejście od mechanizmów bezpośredniego wsparcia do rozwoju obszarów wiejskich oraz rozwoju rolnictwa zrównoważonego pod względem środowiskowym;

28. ponownie wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do wykorzystania sukcesu funduszu na rzecz odbudowy oraz do podjęcia nowej inicjatywy wspólnotowej, obejmującej projekty pilotażowe, na rzecz odbudowy zmierzającej do rozwoju nowej, zrównoważonej gospodarki;

29. odnotowuje, że ust. 8 konkluzji Rady z dnia 21 października 2009 r. wzywa Komisję do pilnego przeglądu, sektor po sektorze, subsydiów mających niekorzystny wpływ na środowisko oraz niezgodnych ze zrównoważonym rozwojem; zwraca się do Komisji, by bezzwłocznie wykonała te zalecenia, analizując możliwe przesunięcia budżetowe wspomnianych subsydiów na wsparcie nowych typów działalności związanych ze zrównoważoną gospodarką;

30. wzywa do wprowadzenia skutecznych systemów finansowania i zachęt podatkowych, aby pomóc MŚP w ukierunkowaniu się na prowadzenie ekologicznej polityki zatrudnienia i zapewnianie ekologicznych innowacji i produkcji;

31. stoi na stanowisku, że istniejące oraz proponowane prawodawstwo UE w zakresie ochrony środowiska ma znaczny potencjał do tworzenia nowych miejsc pracy w takich obszarach jak gospodarowanie zasobami powietrza, gleby, wody, energii, zarządzanie służbą publiczną, rolnictwem, leśnictwem, transportem oraz środowiskiem; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia prawodawstwa UE, które mogłoby doprowadzić do nowych inwestycji w dziedzinie technologii i miejsc pracy przyjaznych środowisku;

Wtorek, 7 września 2010 r.

32. 17. przypomina, że zamówienia publiczne stanowią dużą część rynku i mogłyby stanowić silną zachętę do uekologiczniania gospodarki; dlatego też wzywa, by wszystkie zamówienia publiczne zawierały wymóg stosowania wysokich standardów ochrony środowiska;

33. wzywa UE i państwa członkowskie, aby przewidywały zmiany, tzn. przewyżczyły braki i niewiadome w odniesieniu do informacji oraz wspierały proces uświadamiania, procesy społecznego uczenia się oraz zmiany modeli konsumpcji; stwierdza, że potrzebne są zachęty dla przedsiębiorstw, aby inwestowały one więcej w czyste technologie, oraz uważa, że pracownicy są bardziej skłonni stawić czoła zmianom, jeżeli zmiany te prowadzą do większych możliwości zatrudnienia, a pracownikom zapewnia się sieć bezpieczeństwa;

34. podkreśla, że konieczność rozwinięcia potencjału w zakresie miejsc pracy dobrej jakości w ramach nowej, zrównoważonej gospodarki wymaga ukierunkowania innowacji na znalezienie rozwiązań głównych problemów społecznych, takich jak bezrobocie i ubóstwo, zmiany klimatu, starzenie się społeczeństwa czy wyczerpywanie się zasobów; zwraca uwagę na ogromne znaczenie, jakie ma polityka w zakresie przemysłu i badań oparta na otwartej innowacji i klastrach dla wspierania wspólnej mobilizacji wiedzy różnych publicznych i prywatnych podmiotów gospodarczych oraz dla promowania innowacyjności; w związku z tym wzywa Komisję do opracowania europejskiej platformy technologicznej dla przedsiębiorstw przemysłowych wydajnie korzystających z zasobów;

35. w przypadku gdy państwo członkowskie zdecyduje się na subsydiowanie np. wzrostu produkcji energii wiatrowej, bioenergii czy energii słonecznej zaleca, by poziom subsydiów opierał się na naukowej ocenie danych empirycznych i by subsydia zapewniały potencjalnym inwestorom rozsądne perspektywy inwestycyjne oraz bezpieczeństwo, a także wzywa do uważnego przyjrzenia się takim czynnikiem jak wzrost liczby netto miejsc pracy dzięki subsydiom, cena energii, wpływ netto na emisje gazów cieplarnianych oraz innych zanieczyszczeń, a tym samym do dążenia do optymalizacji wzrostu zrównoważonego rozwoju;

36. zauważa, że w sytuacji globalnej konkurencji nie ma powszechnej zgodności co do tego, które wybory technologiczne są najbardziej zrównoważone pod względem gospodarczym lub społecznym; odnotowuje, że należy wziąć pod uwagę wiele zmiennych przy porównywaniu na przykład zrównoważonego charakteru produkcji energii przy pomocy wiatraków, paneli słonecznych, spalania węgla wraz z jego wychwytywaniem i magazynowaniem, reaktorów jądrowych lub jeszcze innych technologii; dlatego apeluje o więcej badań naukowych na ten temat, porównujących całe cykle produkcyjne, i apeluje, by wszystkie procesy produkcyjne stały się bardziej wydajne pod względem zużycia zasobów;

Potencjał zatrudnienia kobiet i mężczyzn w nowej, zrównoważonej gospodarce

37. podkreśla, że jedynie poprzez zwiększenie udziału kobiet w europejskim rynku pracy możemy w pełni wykorzystać potencjał wzrostu i potencjał zatrudnienia w nowej gospodarce, ponieważ zmniejszenie różnicy pomiędzy wskaźnikiem zatrudnienia mężczyzn a wskaźnikiem zatrudnienia kobiet odpowiada za połowę wzrostu ogólnego wskaźnika zatrudnienia w Europie i jedną czwartą rocznego wzrostu gospodarczego od 1995 r., a także ponieważ jest to warunek konieczny zagwarantowania zrównoważonego wzrostu i spełnienia wymogów transformacji ekologicznej w starzejącym się społeczeństwie;

38. wzywa do podjęcia na poziomie UE inicjatywy mającej na celu zwiększenie świadomości wśród pracodawców – zwłaszcza w sektorach, w których tradycyjnie dominują mężczyźni – w zakresie konieczności większego zróżnicowania siły roboczej w starzejącym się społeczeństwie i korzyści takiego zróżnicowania, oraz do zaoferowania im narzędzi umożliwiających przygotowanie się do większego zróżnicowania;

39. wzywa UE, państwa członkowskie i partnerów społecznych do zwalczania dyskryminacji i wspierania równości płci w ramach zrównoważonej gospodarki, do tworzenia środowisk pracy przyciągających kobiety i utrzymujących je w tych sektorach, do wspierania równowagi między pracą a życiem prywatnym poprzez odpowiednią, wysokiej jakości opiekę nad dziećmi i elastyczne, sprzyjające rodzinie warunki pracy, do tworzenia możliwości oraz warunków, w których zarówno mężczyźni, jak i kobiety mogą uczestniczyć w rynku pracy na równych zasadach, do wspierania udziału kobiet w zdominowanych przez mężczyzn organach reprezentacyjnych, a także do zmniejszenia segmentacji zatrudnienia zależnej od płci oraz różnic w wynagrodzeniu;

40. zwraca uwagę, że inwestycje w infrastrukturę społeczną to szansa na zmodernizowanie Europy i wspieranie równości oraz że mogą one być postrzegane jako strategia równoległa do modernizacji fizycznej infrastruktury poprzez inwestowanie w przyjazne środowisku technologie; uważa, że równouprawnienie płci powinno być zatem priorytetem politycznym oraz podstawowym narzędziem;

Wtorek, 7 września 2010 r.

41. podkreśla, że ukierunkowane działania na rzecz zapewnienia kobietom dostępu do edukacji na wszystkich poziomach, poprzez zwalczanie stereotypów dotyczących płci, oraz możliwości w zakresie uczenia się przez całe życie mają kluczowe znaczenie dla zlikwidowania segregacji płci na rynku pracy; wzywa do zagwarantowania odpowiednich szkoleń, aby zapobiec problemowi zbyt małej liczby kobiet na ekologicznych stanowiskach pracy, pamiętając o tym, że masowa rezygnacja kobiet z nauki i technologii utrudniłaby wzrost i zrównoważony rozwój w Europie, a wiele utalentowanych i wykwalifikowanych młodych kobiet znalazłoby się w niekorzystnej sytuacji pod względem zatrudnienia i pewności ekonomicznej;

42. wzywa do podjęcia konkretnej inicjatywy na poziomie UE, by zainteresować dziewczęta zawodami w dziedzinie matematyki, informatyki, nauk przyrodniczych i technologii, a także by walczyć ze stereotypami, które ciągle dominują w tych zawodach; podkreśla, że media i szkolnictwo odgrywają kluczową rolę w walce z takimi stereotypami;

43. podkreśla, że młode kobiety powinny na etapie przejścia ze szkoły do pracy być zachęcane do nauki zawodów, w których obecność kobiet jest ograniczona, promując takie podejście poprzez wspólne planowanie między szkołami, uniwersytetami, agencjami szkoleniowymi lub firmami prowadzącymi usługi w zakresie szkoleń, by kobiety te mogły nabyć konkretne kompetencje i umiejętności – również na poziomie zaawansowanym i eksperckim – poprzez gromadzenie doświadczeń zawodowych oraz stałą pracę, a nie niepewne zatrudnienie, z możliwością spełnienia zawodowego;

44. wzywa UE i państwa członkowskie do bardziej priorytetowego potraktowania ekologicznych miejsc pracy dla kobiet w kontekście programów realizowanych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), uwzględniając fakt, że EFS współfinansuje projekty szkoleniowe w takich dziedzinach jak energia odnawialna i ekoturystyka; podkreśla, że konieczne są szersze zakrojone działania, aby zwiększyć odsetek uczestnictwa kobiet w projektach wspieranych z EFS, który obecnie wynosi mniej niż 10 %; apeluje, by przy sporządzaniu budżetu w ramach EFS oraz planów odbudowy i programów dostosowania strukturalnego uwzględniano aspekt płci celem zagwarantowania, że takie programy w równej mierze przyciągną kobiety i przyczynią się do ich integracji;

45. podkreśla, że przejście na nową gospodarkę nie powinno służyć za pretekst do ograniczania różnych środków wspierających równe szanse, natomiast należy je postrzegać jako wyjątkową okazję do zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy UE, ponieważ stanowi on konieczny warunek zagwarantowania zrównoważonego wzrostu, optymalnego rozwoju potencjału miejsc pracy i wzmocnienia konkurencyjności;

Godna praca

46. wzywa Komisję, by oprócz możliwości zatrudnienia wysoko wykwalifikowanych pracowników zwracała również szczególną uwagę na tworzenie wielu miejsc pracy wymagających średnich i niższych kwalifikacji w zrównoważonej gospodarce, a także dla pracowników niewykwalifikowanych, lecz wyspecjalizowanych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do szczególnego uwzględnienia tego faktu w wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia; wzywa państwa członkowskie do docenienia miejsc pracy wymagających średnich i niższych kwalifikacji i zagwarantowania godnej pracy na takich stanowiskach;

47. podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na godną pracę, potrzeby w zakresie umiejętności i społecznie sprawiedliwą transformację; wzywa Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych do zadbania o to, aby wszyscy ludzie w całej UE odnieśli korzyści ze strategii zatrudnienia na rzecz zrównoważonej gospodarki; podkreśla konieczność objęcia tą strategią wszystkich rodzajów miejsc pracy, zarówno dla wysoko wykwalifikowanych pracowników, jak i pracowników o średnich czy niższych kwalifikacjach; wzywa do zwiększenia możliwości w zakresie edukacji, badań i rozwoju; ponadto apeluje, aby w wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia i w programie Komisji Europejskiej „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy” zwrócono uwagę na osoby najbardziej oddalone od rynku pracy, osoby najbardziej podatne na zagrożenia, szczególnie osoby niepełnosprawne i osoby o niskich kwalifikacjach, a także na ochronę takich osób;

48. jest zdania, że polityka zatrudnienia odgrywa kluczową rolę w walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym i dlatego zgodnie z celami opracowanego przez MOP programu godnej pracy wzywa do zagwarantowania dobrej jakości warunków pracy oraz płacy, które zapewnią pracownikom nie tylko godne życie, ale również sprawiedliwy udział w PKB;

49. stwierdza, że z uwagi na często niższy stopień zorganizowania po stronie pracowników i pracodawców w niektórych nowych sektorach istnieje ryzyko niekorzystnych warunków zatrudnienia i złych warunków pracy; wzywa UE i państwa członkowskie do ustanowienia warunków ramowych służących stworzeniu organów reprezentacyjnych w nowych sektorach; wzywa partnerów społecznych do zorganizowania się i zwraca się do Komisji o wspieranie wymiany najlepszych praktyk w całej UE, w szczególności w odniesieniu do wzmocnienia procedur informowania pracowników i konsultacji z nimi, a także do tworzenia europejskich rad zakładowych;

Wtorek, 7 września 2010 r.

50. zauważa, że należy podjąć dalsze działania w celu zapewnienia skutecznej harmonizacji na poziomie UE minimalnych wymogów dotyczących organizacji czasu pracy w odniesieniu do zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.
51. wzywa państwa członkowskie, by w porozumieniu z partnerami społecznymi sporządziły zintegrowane plany oceny operacji ekologicznych przemian zarówno na poziomie lokalnym, jak i krajowym; wzywa partnerów społecznych do monitorowania udziału pracowników w strategii zrównoważonego rozwoju poprzez proponowanie, a następnie przyjmowanie rozwiązań politycznych zmierzających do wzmocnienia skutecznego udziału odnośnie do trwałej mobilności pracowników i ekologicznego wzrostu;
52. wzywa partnerów społecznych do otwarcia się na nowe sektory i stworzenia strategii służących włączeniu stowarzyszeń branżowych w partnerstwo społeczne;
53. wzywa UE i państwa członkowskie, aby ściślej powiązały dotacje publiczne i zamówienia publiczne z minimalnymi standardami socjalnymi na poziomie państw członkowskich oraz aby dokonały postępów w tworzeniu organów przedstawicielskich partnerów społecznych;
54. zwraca uwagę, że szkolenia i uczenie się przez całe życie dla pracowników, których dotyczą zmiany w procesach produkcyjnych przedsiębiorstwa lub sektora, również prowadzą do powstawania nowych miejsc pracy; wzywa UE do stworzenia ram służących przewidywaniu zmian i restrukturyzacji, szczególnie w obszarze produkcji, gwarantujących wszystkim pracownikom dotkniętym tymi zmianami prawo uczestnictwa w programach szkoleń i uczenia się przez całe życie; wzywa państwa członkowskie, pracodawców i pracowników, aby uznali zarządzanie umiejętnościami, szkolenia i uczenie się przez całe życie za przedmiot wspólnej odpowiedzialności, zgodnie z porozumieniem ramowym partnerów społecznych z 2002 r. w sprawie uczenia się przez całe życie; wzywa Komisję do włączenia dziewiątej kompetencji kluczowej odnoszącej się do środowiska, zmian klimatycznych oraz zrównoważonego rozwoju – mającej istotne znaczenie dla społeczeństwa opartego na wiedzy – do programu uczenia się przez całe życie; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w swych szkoleniach podstawowych, edukacji i kształceniu się przez całe życie koncepcji zrównoważonego rozwoju;
55. wzywa Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych do zwiększenia wysiłków w celu skutecznego zajęcia się niekorzystnymi skutkami restrukturyzacji, zarówno w gospodarce lokalnej, jak i w zatrudnieniu; podkreśla potrzebę upowszechniania wytycznych dotyczących zarządzania transformacją i jej skutkami społecznymi;

Stawienie czoła zapotrzebowaniu na umiejętności

56. zwraca uwagę, że państwa członkowskie muszą odpowiednio dostosować swoje systemy edukacji i szkoleń oraz opracować i wdrożyć ukierunkowane plany działania służące przeszkoleniu pracowników w sektorach dotkniętych transformacją gospodarek lokalnych i ich przejściem w kierunku nowej, zrównoważonej gospodarki w celu zadbania o to, aby pracownicy ci mieli dostęp do nowych, trwałych i ekologicznych miejsc pracy oraz mogli dostosować swoje umiejętności do potrzeb rynku pracy w bardziej zrównoważonej gospodarce opartej na koncepcji szkoleń, których podstawą są kompetencje; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy” i uznaje współpracę z państwami członkowskimi UE za krok we właściwym kierunku; zwraca jednak uwagę, że ta inicjatywa musi być ściślej związana z celami określonymi w decyzji Rady w sprawie zrównoważonego rozwoju i kontynuowana w postaci konkretnych działań podejmowanych zarówno na szczeblu UE, jak i w państwach członkowskich UE;
57. podkreśla potrzebę wzmocnienia otwartej metody współpracy i wymiany najlepszych praktyk odnośnie do zrównoważonego rozwoju, ekologicznych miejsc pracy i uczenia się przez całe życie, by zapewnić pomyślne i skuteczne zarządzanie transformacją gospodarki, a co za tym idzie zarządzanie nowymi potrzebami w zakresie szkoleń oraz niekorzystnymi skutkami społecznymi wynikającymi z tego rodzaju transformacji;
58. wzywa państwa członkowskie do walki z dyskryminacją ze względu na wiek i do dostosowania oferty szkoleń i strategii uczenia się przez całe życie do potrzeb starszych pracowników, aby zagwarantować wysokie wskaźniki udziału także pracowników w wieku powyżej 55 lat, w tym kobiet powyżej 55 lat;
59. wzywa UE i państwa członkowskie do przyjęcia szczegółowych strategii politycznych w zakresie innowacji i kreatywności, w szczególności w zakresie edukacji i szkoleń, w tym kształcenia zawodowego i szkoleń zawodowych, jako podstawy ekologicznej gospodarki, konkurencyjności i dobrobytu;

Wtorek, 7 września 2010 r.

60. zauważa, że w czasach kryzysu konieczne jest przyciągnięcie młodych ludzi do nowego typu ekologicznych miejsc pracy oraz zadbanie o to, aby programy podnoszenia kwalifikacji wspierały dostęp młodych ludzi do rynku pracy; dzięki czemu młodzi ludzie będą mogli wykorzystać potencjał zatrudnienia; konieczna jest także walka z wysokim bezrobociem wśród obywateli w wieku poniżej 25 lat oraz wykorzystanie umiejętności młodej generacji w zakresie korzystania z nowych technologii; ubolewa nad faktem, że sztanदारowa inicjatywa strategii UE 2020 „Młodzież w drodze” wyklucza młodych ludzi, którzy nie studiują na uczelniach wyższych; podkreśla, że aby dokonać rzeczywistych zmian, inicjatywa ta musi koncentrować się na tych młodych ludziach, którzy obecnie mają najmniejsze szanse i są zagrożeni ubóstwem;

61. wzywa państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia – we współpracy z partnerami społecznymi – programów doradztwa zawodowego dla młodych ludzi w dyscyplinach naukowych i technologicznych, by promować rozwój rentownej i zrównoważonej gospodarki, a także środków informowania i ponoszenia wiedzy o zagadnieniach ekologicznych i środowiskowych, zarówno w oficjalnym systemie edukacji, jak i w ramach środków podejmowanych przez władze szczebla lokalnego i regionalnego;

62. wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy z państwami członkowskimi w celu sporządzenia średnio- i długoterminowych prognoz dotyczących umiejętności wymaganych na rynku pracy oraz do zachęcenia do partnerstw pomiędzy wyższymi uczelniami a sektorem biznesowym z myślą o promowaniu wchodzenia młodych ludzi na rynek pracy przy jednoczesnym wsparciu tworzenia społeczeństwa opartego na wiedzy, rozwoju badań stosowanych i tworzenia lepszych perspektyw na rynku pracy dla absolwentów;

63. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do ustanowienia celów służących zagwarantowaniu równego udziału kobiet i mężczyzn, aby zapewnić równe możliwości w zakresie edukacji, szkoleń, ukierunkowanych programów rekrutacji, specjalistycznych staży i inicjatyw w zakresie szkoleń dla kobiet, migrantów, osób długotrwale bezrobotnych i innych grup dyskryminowanych przez rynek pracy;

64. zachęca państwa członkowskie do korzystania z europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji w celu realizacji celów europejskich, propagowania nowych umiejętności, w tym w odniesieniu do nowych, trwałych i ekologicznych miejsc pracy o wysokiej jakości;

65. wzywa odpowiedzialne podmioty do analizy zatrudnienia, aby lepiej ukierunkować podstawowe szkolenia zawodowe i uczenie się przez całe życie; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do dokonania oceny, czy dzięki funduszom przejściowym wykonalne jest zarządzanie potrzebami w zakresie umiejętności;

66. wzywa UE i państwa członkowskie do uznania wsparcia zdolności przystosowania się do zrównoważonej gospodarki za jeden z celów Europejskiego Funduszu Społecznego, aby przyczynić się do większej trwałości działalności gospodarczej i rozwoju infrastruktury;

67. przypomina, że aspekt zrównoważonego rozwoju nie powinien się ograniczać do szkolenia w zawodach związanych z ochroną środowiska naturalnego, lecz powinien zostać włączony do wszystkich programów edukacyjnych i szkoleniowych w celu propagowania kultury zrównoważonego rozwoju i świadomości ekologicznej;

68. podkreśla wartość dodaną uczenia się przez całe życie i wzywa państwa członkowskie do szczegółowego określenia lokalnego potencjału w celu zorganizowania szkoleń pod kątem zapotrzebowania, dopasowujących dostępne zasoby do rzeczywistych potrzeb, oraz do przywrócenia prestiżu ponadpodstawowemu kształceniu zawodowemu poprzez zapewnienie kształcenia wysokiej jakości, zwłaszcza w regionach, w których lokalny potencjał i obszary tradycyjnych prac wymagają specjalnych umiejętności i wiedzy, by móc w pełni się rozwinąć; wzywa Komisję do udostępnienia państwom członkowskim wystarczającego wsparcia technicznego w zakresie określania lokalnego zapotrzebowania i zauważa, że ponadpodstawowe kształcenie zawodowe w szkołach prezentujących wysokie standardy mogłoby pomóc w zmniejszeniu bezrobocia wśród absolwentów i doprowadzić do zrównoważonego zatrudnienia;

69. podkreśla znaczenie wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego przez państwa członkowskie do inwestowania w kompetencje, zatrudnienie, szkolenia i działania umożliwiające przekwalifikowanie się, dążąc do stworzenia większej liczby miejsc pracy i ich lepszej jakości poprzez projekty krajowe, regionalne i lokalne; jest zdania, że doświadczenie zawodowe osób starszych również może również być cenne dla tych inicjatyw, mając na uwadze rosnący udział osób starszych w populacji UE; zaleca, by władze regionalne i lokalne utrzymywały odpowiednie, stałe kontakty ze środowiskiem biznesu, organizacjami zrzeszającymi pracodawców, związkami zawodowymi i organizacjami pozarządowymi, by przewidzieć zapotrzebowanie na rynku pracy w perspektywie średnio- i długoterminowej;

Wtorek, 7 września 2010 r.

70. uznaje ważną rolę władz lokalnych i regionalnych w edukacji, która stanowi podstawę zdobywania dalszych, perspektywicznych kompetencji, w tym poprzez uczenie się przez całe życie i przekwalifikowanie; stwierdza, że w wielu państwach ogólne warunki kształcenia i szkolenia młodych ludzi, w tym uczniów wcześniej porzucających naukę i nieposiadających kwalifikacji, wchodzą w zakres kompetencji władz regionalnych; w związku z tym zachęca regiony do wykorzystywania funduszy strukturalnych na potrzeby infrastruktury edukacyjnej, zwłaszcza w dzielnicach i regionach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, a tym samym do umożliwienia kompleksowej i integracyjnej edukacji szkolnej przy pomocy takiego wsparcia; zwraca uwagę na znaczne możliwości (w zakresie edukacji i szkoleń), jakie może stwarzać współpraca władz lokalnych i regionalnych z przedsiębiorstwami i stowarzyszeniami, jeżeli chodzi o tworzenie zrównoważonych miejsc pracy w obszarach transportu lokalnego, mobilności w miastach, edukacji, badań i rozwoju, a także położenie nacisku na równe traktowanie;

71. zwraca uwagę na potrzebę współpracy między państwami członkowskimi, partnerami społecznymi i placówkami szkolnictwa wyższego w celu organizowania kursów licencjackich i podyplomowych oraz tworzenia obszarów tematycznych ukierunkowanych na transformację ekologiczną gospodarek;

72. uważa, że wyzwania natury demograficznej wymagają szerszej strategii łączącej tworzenie miejsc pracy oraz sprostanie nowym i powstającym potrzebom na europejskim rynku pracy; w związku z tym sądzi, iż należy poczynić dalsze postępy w zwiększaniu mobilności pracowników w UE, w tym naukowców i innych profesjonalistów, z myślą o realizacji idei Europy bez barier w ramach rynku wewnętrznego UE;

Zmiana sprawiedliwa społecznie

73. zwraca uwagę, że bardziej zrównoważony rozwój działalności gospodarczej może wiązać się ze zmianami w całych sektorach przemysłu; wzywa UE i państwa członkowskie do zadbania o to, aby przejście na zrównoważoną gospodarkę nie pociągnęło za sobą ofiar społecznych, oraz do działania na rzecz stworzenia warunków ramowych dla sprawiedliwej społecznie transformacji, która zminimalizuje zagrożenia związane z transformacją i zoptymalizuje korzyści dla wszystkich pracowników; podkreśla, że transformacja sprawiedliwa pod względem społecznym stanowi podstawowy składnik zrównoważonego rozwoju oraz warunek konieczny poparcia przemian przez obywateli europejskich;

74. podkreśla, że koszty braku zarządzania transformacją mogą wielokrotnie przewyższać spodziewane inwestycje; wzywa Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych do wspólnego wzięcia odpowiedzialności za zapobiegawcze zarządzanie transformacją;

75. podkreśla potrzebę włączenia zrównoważonej gospodarki w ramy odpowiedzialności korporacyjnej i społeczno-środowiskowej, a także możliwość promowania kultury zrównoważonego rozwoju i zrównoważonej gospodarki poprzez programy szkoleń w kontekście społecznej odpowiedzialności korporacyjnej;

76. przypomina, że stworzenie pracownikom niezbędnych warunków do tego, aby mogli uczestniczyć w dalszych szkoleniach i dostosować się do nowych technologii w celu zapobieżenia utracie pracy, oraz promowanie i wspieranie układów zbiorowych mających na celu przewidywanie zmian i uniknięcie bezrobocia, w połączeniu ze wzmocnieniem zabezpieczenia społecznego, systemami wsparcia dochodów i proaktywnymi sektorowymi inicjatywami w zakresie szkoleń, są środkami zapobiegawczymi o decydującym znaczeniu;

77. wzywa Komisję do wspierania na poziomie europejskim badań w zakresie miejsc pracy w przyszłości, by zapobiegać zwolnieniom ze względów ekonomicznych i utrzymać miejsca pracy w UE;

78. podkreśla potrzebę bliskiej i skutecznej współpracy organizacji międzynarodowych i ich uzupełniania się, a także apeluje do Międzynarodowej Organizacji Handlu o podjęcie działań dotyczących wymiaru społecznego i środowiskowego w inwestycjach i handlu;

79. uznaje, że organizacje pozarządowe i związki zawodowe mają do odegrania ważną rolę w rozwijaniu potencjału w zakresie ekologicznych miejsc pracy w kontekście ich wkładu, jako pracodawców, w proces decyzyjny oraz w zwiększanie świadomości społecznej;

Wtorek, 7 września 2010 r.

80. zaznacza, że organizacje, które inwestują w ekologicznie wydajne praktyki przyczynią się do stworzenia lepszego środowiska pracy dla personelu i pracowników, a w konsekwencji mogą być bardziej produktywne; wzywa państwa członkowskie do promowania europejskiego systemu eko-zarządzania i audytu (EMAS) oraz do zachęcania wszystkich sektorów gospodarki, by dążyły do rejestracji w EMAS; wzywa Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych do włączenia podstawowych zagadnień środowiskowych do dialogu społecznego, na wszystkich poziomach konsultacji, z położeniem akcentu na negocjacje sektorowe; podkreśla, że aby transformacja była sprawiedliwa społecznie, pracownicy powinni odegrać w tym procesie rolę opartą na uczestnictwie i partnerstwie; wzywa do zaangażowania przedstawicieli pracowników w działania służące uekologizowaniu miejsc pracy, zgodnie z definicją MOP, jak nakazują praktyki krajowe, aby miejsca pracy, przedsiębiorstwa i sektory miały bardziej zrównoważony charakter; wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do zorganizowanej współpracy z zainteresowanymi stronami działającymi na rzecz ochrony środowiska oraz ekspertami w tej dziedzinie, aby skorzystać z ich doradztwa w zakresie zarządzania transformacją;

81. wzywa UE, by – z pomocą partnerów społecznych – podjęła systematyczny dialog w ramach swych stosunków zewnętrznych z myślą o podobnym podejściu do zrównoważonego rozwoju w innych częściach świata, aby zagwarantować te same warunki rozwoju i zapewnić, że nie jest zagrożona konkurencyjność przemysłowa; uważa, że zapewnienie uczciwej konkurencji w zrównoważonych sektorach branży produkcyjnej będzie miało korzystne skutki, jeśli chodzi o poprawę ochrony i warunków pracy pracowników;

82. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia kampanii informacyjnych i uświadamiających w zakresie rozwoju ekologicznych miejsc pracy w zrównoważonej gospodarce;

*

* *

83. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

Szwajcaria: przeszkody w pełnej realizacji rynku wewnętrznego

P7_TA(2010)0300

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2010 r. w sprawie EOG i Szwajcarii: Przeszkody w pełnej realizacji rynku wewnętrznego (2009/2176(INI))

(2011/C 308 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r.,
- uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony, z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie swobodnego przepływu osób, a w szczególności załącznik I do tej umowy dotyczący swobodnego przepływu osób oraz załącznik III w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych,
- uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne,
- uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności,